

دردسر بزرگ فدراسیون و سازمان لیگ برای برنامه‌ریزی

تکلیف جام ملت‌ها آذرماه مشخص می‌شود!

خبر

۶ روز پس از موعد قبلی

اولین دربی زنان در شهرقدس

سازمان لیگ فوتبال ایران در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «با توجه به اینکه پیش‌بینی می‌شود تماشاگران از نخستین دیدار تاریخ دو تیم فوتبال بانوان استقلال و پرسپولیس در لیگ برتر استقبال خوبی به عمل بیاورند و شاهد حضور پرشمار علاقه‌مندان به فوتبال در این مسابقه باشیم، بنابراین انتخاب ورزشگاهی با زیرساخت‌هایی مناسب‌تر و امکانات مطلوب‌تر برای میزبانی بانوان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بر همین اساس، با هدف فراهم کردن شرایط بهتر برای برگزاری این دیدار، تأمین آسایش و رفاه تماشاگران و ایجاد فضایی مناسب‌تر برای حضور بانوان، دیدار دو تیم روز چهارشنبه ۴آبان ساعت ۱۵ در ورزشگاه شهرقدس برگزار می‌شود.» (پیش از این قرار بود این مسابقه روز جمعه اول آبان برگزار شود)

اینفانتینو به دنبال رأی‌های آسیایی!

قرار است کارزار انتخاباتی «جانبی اینفانتینو» رئیس سوئیسی فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا) برای انتخاب مجدد به این سمت، این هفته به ژاپن برسد. او قرار است چهارشنبه در نشست با مسئولان کنفدراسیون فوتبال آسیا دیدار کند. این سفر پس از آن انجام می‌شود که اینفانتینو هفته گذشته در زوریخ سوئیس در برابر شورای فیفا که ریاست آن را برعهده دارد و دارای ۳۷ عضو است، بابت اشتباهاتی که هنگام تدوین طرحی برای فروش حقوق تجاری مرتبط با جام جهانی به ارزش ۲.۲ میلیارد دلار مرتکب شده بود، عذرخواهی کرد و این طرح در نهایت کنار گذاشته شد. انتظار می‌رود نشست اینفانتینو با مدیران فوتبال آسیا در یکی از هتل‌های توکیو برگزار شود؛ نشست که تقریباً بدون حضور رسانه‌ها خواهد بود. رسانه «التلیک» گزارش داده‌است که شیخ سلمان، رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا که پیش‌تر با اینفانتینو و طرح او برای تأسیس شرکتی زیرمجموعه به منظور مدیریت امور جام جهانی مخالفت کرده بود اکنون ممکن است به رئیس فیفا نزدیک‌تر شده باشد.

اینفانتینو برای کاهش انتقادهای پیشنهاد انجام یک بررسی مستقل و شفاف درباره سازوکار تصمیم‌گیری در فیفا را مطرح کرده‌است. براساس برآوردهای خبرگزاری «آسوشیتدپرس»، اینفانتینو به کسب حمایت اکثریتی آرای ۱۲۱ فدراسیون عضو فیفا نزدیک شده است. اکثریتی که برای انتخاب مجدد او در انتخابات ریاست فیفا در ماه مارس آینده لازم است. احتمال می‌رود بخشی از آرای تعیین‌کننده از قاره آسیا به دست آید. کنفدراسیون فوتبال آسیا پس از افشای پیشنهاد فروش حقوق جام جهانی به جمع منتقدان اینفانتینو پیوسته بود.

ایران بدون بازی صعود کرد!

آخرین رده‌بندی تیم‌های ملی فوتبال بانوان دنیا سه‌شنبه در سایت فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) منتشر شد که تیم ملی اسپانیا با ۵ امتیاز در صدر این رده‌بندی باقی ماند. تیم‌های ملی بانوان آمریکا، آلمان، انگلیس، ژاپن، فرانسه، برزیل، سوئد و کانادا در رتبه‌های دوم تا نهم رده‌بندی فیفا ماندنی شدند و دانمارک به جایگاه دهم صعود کرد. ملی پوشان فوتبال بانوان کشورمان که بعد از جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ در اسفند ۱۴۰۴ هیچ دیدار رسمی و دوستانه‌ای نداشتند، به لطف سقوط یک پله‌ای تیم آلبانی یک رتبه در رده‌بندی فیفا بالا آمد و با کسب ۳۷ امتیاز، در رده شصت‌وهفتم جهان ایستاد. شاگردان مرزویه جعفری در رده‌بندی تیم‌های آسیایی هم در جایگاه دوازدهم قرار گرفته‌اند.

واکنش

یک شایعه‌سازی عجیب با هدف تخریب

گاهی یک خبر با ادعا در فضای مجازی منتشر می‌شود و پیش از آنکه ابعاد و جزئیاتش روشن شود، در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌چرخد و به زمینه‌ای برای شکل‌گیری برداشت‌ها و قضاوت‌های متفاوت تبدیل می‌شود. انتشار مطالبی درباره اقامت دختر وزیر ورزش و جوانان در انگلیس نیز در روزهای اخیر چنین فضایی ایجاد کرده است؛ موضوعی که با واکنش‌های مختلف همراه شده و شایعه‌های متعددی را به دنبال داشته است. در مواجهه با چنین موضوعاتی، نخستین پرسش باید درباره اعتبار اطلاعات منتشرشده و مستندات موجود باشد. اقامت یکی از اعضای خانواده یک مقام دولتی در خارج از کشور، به تنهایی نمی‌تواند دلیلی برای زیر سؤال بردن عملکرد آن مقام تلقی شود. آنچه می‌تواند موضوع بررسی عمومی قرار گیرد، شواهدی است که ارتباط احتمالی این موضوع را با وظایف رسمی، تصمیمات اداری یا منافع عمومی نشان دهد. در غیاب چنین شواهدی، نتیجه‌گیری قطعی بیش از آنکه به روشن شدن واقعیت کمک کند، دامنه ابهامات را افزایش می‌دهد. از طرفی مسئولیت مدیران دولتی در برابر افکار عمومی و ضرورت پاسخگویی درباره عملکردشان، جایگاه مشخصی دارد. رسانه‌ها می‌توانند درباره تصمیمات، سیاست‌ها و اقدامات مسئولان پرسش کنند و خواستار ارائه اطلاعات شفاف باشند. این حق زمانی اعتبار بیشتری پیدایم کند که پرسش‌ها برپایه اسناد معتبر مطرح شوند و میان واقعیت‌های اثبات‌شده و گمانه‌زنی تفاوت گذاشته شود. برای ارزیابی وزیر ورزش و جوانان نیز معیارهای روشن‌تری وجود دارد. نتایج ورزشکاران ایران در رقابت‌های آسیایی و بین‌المللی، نحوه آماده‌سازی تیم‌های ملی، کیفیت نظارت بر فدراسیون‌ها، توسعه زیرساخت‌های ورزشی و میزان تحقق برنامه‌های اعلام‌شده، بخشی از شاخص‌هایی هستند که می‌توان عملکرد این وزارتخانه را براساس آنها سنجید.

بررسی نحوه تخصیص اعتبارات، میزان پیشرفت طرح‌های ورزشی، کیفیت تصمیمات مدیریتی و تناسب اقدامات انجام‌شده با اهداف تعیین‌شده نیز می‌تواند نقاط قوت، ضعف‌ها و چالش‌های موجود را مشخص کند. چنین ارزیابی‌ای به داده‌های مستند، امکان مقایسه و بررسی نتایج واقعی نیاز دارد.

گزارش یک
سینا حسینی
خبرنگار

سرنوشت جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ همچنان در حاله‌ای از ابهام قرار دارد؛ رقابت‌هایی که قرار است به میزبانی عربستان برگزار شود اما ادامه تنش‌های نظامی در منطقه، احتمال تعویق یکساله آن را به گزینه‌ای جدی تبدیل کرده است. حالا با مشخص شدن زمان تصمیم‌گیری نهایی کنفدراسیون فوتبال آسیا در نشست ۴آذر، فوتبال ایران نیز در انتظار تعیین تکلیف این مسابقات است؛ تصمیمی که می‌تواند علاوه بر برنامه‌های تیم ملی، برنامه‌ریزی سازمان لیگ برای ادامه رقابت‌های باشگاهی و حتی برگزاری جام حذفی را تحت تأثیر قرار دهد. نشست کمیته اجرایی کنفدراسیون فوتبال آسیا در ژاپن برگزار شد و موضوع شرایط میزبانی عربستان و احتمال تعویق جام ملت‌ها در دستور بررسی قرار گرفت. با این حال، طبق گزارش رسانه‌های ژاپنی، تصمیم نهایی درباره برگزاری مسابقات در موعد مقرر یا انتقال آن به سال ۲۰۲۸، قرار است در نشست بعدی کمیته اجرایی AFC در ۴آذر در بانکوک اعلام شود. به این ترتیب، فوتبال آسیا برای مشخص شدن تکلیف یکی از مهم‌ترین تورنمنت‌های خود باید چند هفته دیگر منتظر بماند؛ زمانی که برای برنامه‌ریزی تقویم مسابقات داخلی، چندان هم طولانی و بی‌اهمیت نیست.

خبری از تغییر میزبان نخواهد بود

آنچه از مواضع مطرح‌شده برمی‌آید، این است که تغییر محل برگزاری مسابقات در شرایط فعلی گزینه محتملی نیست. شیخ سلمان بن ابراهیم آل خلیفه، رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا، پیش‌تر تأکید کرده بود که AFC برای تصمیم‌گیری عجله‌ای ندارد و تا پایان نوامبر منتظر تحولات منطقه خواهد ماند. او همچنین احتمال تعویق یکساله مسابقات را مطرح کرده بود. بنابراین، با توجه به محدودیت زمانی و نزدیک شدن به موعد برگزاری رقابت‌ها، تصمیم نهایی به احتمال زیاد میان دو گزینه برگزار کردن جام ملت‌ها در زمان مقرر در عربستان یا تعویق آن تا سال ۲۰۲۸ خواهد بود؛ نه انتخاب میزبان جدید.

کار سخت سازمان لیگ برای برگزاری لیگ

این بلاتکلیفی برای فوتبال ایران تنها به وضعیت تیم ملی محدود نمی‌شود. اگر جام ملت‌ها طبق برنامه از ۱۷دی تا ۱۶بهمن برگزار شود، سازمان لیگ باید تقویم مسابقات باشگاهی را با در نظر گرفتن زمان آماده‌سازی و حضور ملی‌پوشان در این رقابت‌ها تنظیم کند. در مقابل، تعویق مسابقات تا سال ۲۰۲۸ می‌تواند تغییرات گسترده‌ای در برنامه‌های پیش‌بینی‌شده ایجاد کند و فرصت بیشتری برای برگزاری مسابقات داخلی فراهم آورد. در هر دو حالت، مشخص نبودن تصمیم نهایی تا ۴ آذر، کار برنامه‌ریزی را دشوار می‌کند؛ بویژه در شرایطی که فشردگی تقویم لیگ برتر و احتمال برگزاری جام حذفی، اهمیت تعیین تکلیف زمان‌های خالی را دوچندان کرده است.

فوتبال ایران در انتظار تصمیمی است که قرار است ۴آذر اعلام شود؛ تصمیمی که شاید برای کنفدراسیون فوتبال آسیا به معنای انتخاب میان دو مسیر باشد، اما برای سازمان لیگ، باشگاه‌ها و تیم ملی، تعیین‌کننده بخش مهمی از برنامه‌های پیش‌رو خواهد بود. تا آن زمان تقویم فوتبال ایران نیز ناچار است با احتمال برگزاری جام ملت‌ها در موعد مقرر یا تعویق یکساله آن کنار بیاید

سفر ملی پوشان به عراق؛ فعلاً قطعی

در این میان، تیم ملی ایران فعلاً برنامه خود را بدون انتظار برای روشن شدن وضعیت جام ملت‌ها دنبال می‌کند. شاگردان امیرقلعه‌نویی قرار است در ماه آبان در تورنمنت چهارجانبه عراق شرکت کنند؛ برنامه‌ای که فارغ از برگزاری یا تعویق جام ملت‌ها، در تقویم پیش‌روی تیم ملی قرار دارد. به این ترتیب، ابهام درباره تورنمنت قاره‌ای فعلاً مانع اجرای برنامه کوتاه‌مدت تیم ملی نشده، اما

تصمیم AFC در آذرماه می‌تواند مسیر آماده‌سازی در ادامه فصل را تغییر دهد. تیم ملی ایران در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ با تیم‌های چین، قرقیزستان و سوریه همگروه است و در صورت برگزاری مسابقات طبق برنامه، باید از ۱۷دی برای حضور در این رقابت‌ها آماده باشد. با این حال، تا زمان اعلام تصمیم نهایی، نه سازمان لیگ می‌تواند با اطمینان تقویم نیم‌فصل دوم را تنظیم کند و نه برنامه‌ریزی برای جام حذفی از تأثیر

اعتراض کارگران همزمان با بلاتکلیفی وضعیت چمن

آزادی به ۱۴۰۶ هم نمی‌رسد؟

وجود دارد یا خیر. حتی موضوعاتی مانند آماده‌سازی چمن نیز همچنان محل پرسش است؛ مسائلی که بدون توضیح شفاف درباره وضعیت اجرایی آنها، ارزیابی زمان بازگشایی ورزشگاه را دشوار می‌کند. فوتبال ایران در حالی همچنان از آزادی دور مانده که موعد اعلام‌شده برای پایان بازسازی نیز به تدریج نزدیک می‌شود. اگر توقف‌ها و مشکلات موجود ادامه پیدا کنند، این احتمال وجود دارد که ورزشگاه حتی تا پایان سال ۱۴۰۵ هم آماده بهره‌برداری کامل نباشد. در آن صورت، غیبت طولانی مدت آزادی از فوتبال ایران باز نته‌ها بازگشت یک ورزشگاه مهم را به تأخیری اندازد، بلکه محرومیت فوتبال کشور از یکی از اساسی‌ترین امکانات خود را طولانی‌تر می‌کند.

محروم کرده است. باشگاه‌ها در این مدت امکان استفاده از ورزشگاه آزادی را نداشته‌اند و بازگشت مسابقات به این مجموعه، علاوه بر احیای یک زیرساخت مهم، می‌تواند بخشی از فشار موجود بر دیگر ورزشگاه‌های میزبان را کاهش دهد. ادامه این وضعیت، بویژه در شرایطی که فوتبال ایران با محدودیت زیرساخت‌های استاندارد مواجه است، هزینه‌های خود را به مجموعه فوتبال تحمیل می‌کند. پایان تجمع کارگران با وعده حل مشکل، هرچند می‌تواند مقدمه‌ای برای رسیدگی به مطالبات آنها باشد، پاسخگوی پرسش بزرگ‌تر درباره سرنوشت ورزشگاه نیست، هنوز باید مشخص شود اقدامات باقیمانده برای آماده‌سازی آزادی در چه مرحله‌ای قرار دارد و آیا برنامه زمان‌بندی مشخصی برای بازگشت آن به مسابقات

گزارش

حدود ۱۵ نفر از کارگران پیمانکاری مجموعه ورزشی آزادی روز ۲۸مهرماه در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و حق بیمه سه ماه اخیر خود مقابل ساختمان وزارت ورزش و جوانان تجمع کردند؛ اتفاقی که اگرچه با وعده امیر لواف، سرپرست امور مجموعه آزادی برای حل مشکل به پایان رسید، اما در کنار مشکلات معیشتی کارگران، بار دیگر وضعیت این مجموعه بزرگ ورزشی و روند بازگشت آن به چرخه بهره‌برداری را زیر سؤال برد. ورزشگاه آزادی از خردادماه ۱۴۰۴ تاکنون میزبان مسابقه فوتبالی نبوده و باوجود گذشت بیش از یک سال از آخرین میزبانی همچنان مشخص نیست این مجموعه چه زمانی به شرایط لازم برای بازگشت کامل به مسابقات می‌رسد. پیش از این، پایان سال ۱۴۰۵ به عنوان موعدی برای آماده‌سازی و بهره‌برداری دوباره از ورزشگاه مطرح شده بود، اما مشکلات اجرایی و توقف‌های پیاپی این نگرانی را ایجاد کرده که حتی تحقق همین زمان‌بندی نیز با تردید مواجه شود.

آزادی مهم‌ترین مجموعه فوتبال ایران و یکی از اصلی‌ترین زیرساخت‌های برگزاری مسابقات بزرگ به‌شمار می‌رود. دور ماندن آن از چرخه مسابقات، فوتبال ایران را از یکی از ظرفیت‌های اصلی خود

فدراسیون به دنبال مجازات سنگین برای توهین و فحاشی

وعده‌های تکراری از راه رسیدند!

چالش روز

اتفاقات دیدار ملوان و تراکتور و لغو مسابقه به دلیل فحاشی روی سکوها، بار دیگر فوتبال ایران را با مسائلی مواجه کرده که سال‌هاست درباره آن حرف زده می‌شود، اما راه‌حل مشخصی برای آن پیدا نشده است. حالا محمد حسنون، رئیس کمیته تدوین مقررات فدراسیون فوتبال از اصلاح مقررات مربوط به توهین و فحاشی روی سکوها خبر داده و احتمال حرکت به سمت مجازات‌های سنگین‌تری مانند کسر امتیاز از تیم‌ها را مطرح کرده است؛ وعده‌ای که در نگاه اول می‌تواند نشانه‌ای از جدیت در برخورد با بی‌اخلاقی‌های فوتبال باشد، اما تجربه سال‌های گذشته، تردیدهای زیادی درباره عملی شدن آن ایجاد می‌کند. مشکل فوتبال ایران این نیست که برای مقابله با فحاشی و توهین، هیچ قانونی

قبلی نتوانسته‌اند مانع تکرار تخلفات شوند و چرا برخورد با اتفاقات مشابه، همواره به اندازه‌ای که انتظار می‌رود سریع و قاطع نیست. مسأله اصلی، صرفاً شدت مجازات نیست؛ اجرای یکسان قانون و اطمینان از اعمال آن در همه مسابقات نیز اهمیتی اساسی دارد. از سوی دیگر، اتفاقات ملوان و تراکتور بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که مسئولان برگزاری مسابقات تا چه اندازه با مقررات و دستورالعمل‌های فیفا درباره چنین شرایطی آشنایی دارند. در فوتبال حرفه‌ای، مدیریت مسابقه در مواجهه با رفتارهای توهین‌آمیز و تبعیض‌آمیز، تابع رویه‌ها و مسئولیت‌های مشخصی است. با این حال، وقتی یک مسابقه به چنین وضعیتی می‌رسد، ابهام در تصمیم‌گیری و نحوه مواجهه با اتفاقات، به اندازه خود تخلف نگران‌کننده است. اجرای مقررات تنها به صدور رأی پس از مسابقه محدود نمی‌شود و آمادگی عوامل اجرایی برای مدیریت شرایط نیز بخشی از همین

مسئولیت است. این نخستین بار نیست که پس از یک مسابقه جنجالی، صحبت از برخورد قاطع، اصلاح مقررات و پایان دادن به فحاشی مطرح می‌شود. هر بار که اتفاقی مشابه رخ می‌دهد، مسئولان از ضرورت تغییر شرایط می‌گویند، اما با گذشت زمان، همان رفتارها در ورزشگاه‌ها تکرار می‌شود و فوتبال ایران دوباره به نقطه آغاز بازمی‌گردد. حاصل این چرخه، کاهش اعتماد به ضمانت اجرایی قوانین و تبدیل شدن وعده‌های اصلاحی به واکنشی مقطعی در برابر بحران‌هاست. فحاشی و توهین روی سکوها مشکلی نیست که با چند اظهارنظر و وعده تازه برطرف شود. اگر قرار است مقررات تغییر کند، باید نتیجه آن در تصمیم‌های قضایی، نحوه برگزاری مسابقات و برخورد با متخلفان دیده شود. در غیر این صورت، صحبت از مجازات‌های سنگین‌تر نیز چیزی جز تکرار همان مسیر آشنا نخواهد بود.